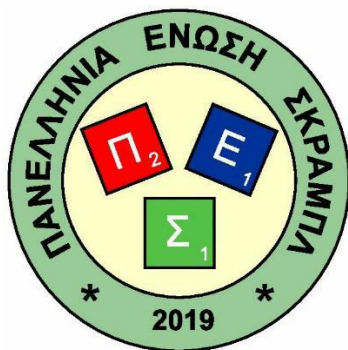

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΣΚΡΑΜΠΛ
Α.Μ. ΠΡΩΤ/ΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 10483
ΤΡΙΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ 12 – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Α.Φ.Μ. 997224100 – Δ.Ο.Υ. Ε΄ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 228 / 18.11.2020

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ «ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΛΕΞΙΚΟΥ» ΠΡΟΣ ΤΟ «ΤΜΗΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ» ΚΑΙ Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ – ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ Τ.Ε.Γ.

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 41

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. λημματογραφείται το ρ. άπτω (φωτ. 1).

άπτω ρ τής Αρχ. Ελληνικής που σήμαινε «συνδέω, προσκολλώ, φέρω σε επαφή» και σώζεται σε σύνθετα και παράγωγα τής σημερινής Ελληνικής συν-άπτω, προσ-άπτω, εξ-άπτω κ ά
[ΕΤΥΜ Βλ. λ άπτομαι]

Εκτός από το αυτονόητο α' εν. πρόσ. της οριστικής ενεστώτα, δηλ. άπτω, το οποίο ο λεξικογράφος ενέταξε στο λημματολόγιο του εν λόγω λεξικού, το Τμήμα Λεξικού, που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, δεν έχει συμπεριλάβει σ' αυτήν κανέναν άλλον τύπο του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. αυτού.

Εάν θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό και άλλοι κλιτικοί τύποι του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. άπτω, παρακαλούμε να επιλέξετε αντιστοίχως οποιαδήποτε από τα παρακάτω πεδία θεωρείτε ορθά (υπάρχει δυνατότητα πολλαπλών επιλογών). Εάν αντιθέτως θεωρείτε ότι το ρ. άπτω δεν πρέπει να κλίνεται στο ενεστωτικό θέμα της ενεργητικής φωνής, παρακαλούμε να επιλέξετε το πεδίο «Να μην κλίνεται».

Υ.Γ. Δεν θα πρέπει να συγχέεται η προστακτική άπτε με την αποδεκτή κλητική απτέ του επιθέτου απτός, -ή, -ό.

Α: Οριστική Ενεστώτα ΑΠΤ-ΕΙΣ, -ΕΙ, -Ο(Υ)ΜΕ, -ΕΤΕ, -ΟΥΝ(Ε)

Β: Οριστική Ενεστώτα ΑΠΤ-ΕΙΣ, -ΕΙ, -ΟΜΕΝ, -ΕΤΕ, -ΟΥΣΙ(Ν)

Γ: Προστακτική Ενεστώτα ΑΠΤ-Ε, -ΕΤΕ

Δ: Μετοχή Ενεστώτα ΑΠΤΟΝΤΑΣ

Ε: Παρατατικός ΗΠΤ-Α, -ΕΣ, -Ε, -ΑΜΕ, -ΑΤΕ, -ΑΝ(Ε)
ΣΤ: Παρατατικός ΗΠΤ-ΟΝ, -ΕΣ, -Ε, -ΟΜΕΝ, -ΕΤΕ, -ΟΝ
Ζ: Να μην κλίνεται

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Να μην κλίνεται

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 42

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. λημματογραφείται το ρ. θύω (φωτ. 1).

θύω ρ. τῆς Αρχ. Ἑλληνικῆς που σημαίνει «θυσιάζω» και απαντά σε σύνθετα και παράγωγα, π.χ. *θύμα*. *θυμίαμα*, *θυσία*. [ΕΤΥΜ. αρχ.. αρχική σημ. «βγάζω καπνούς – θυσιάζω», < *dhu, μηδενισμ. βαθμ. τού J.E. *dhew- «σκορπίζω, στροβιλίζω». πβ. λατ. fumus «καπνός» (> γαλλ. fumée. ισπ. humo). σανσκρ. dhūmā́h, αγγλ. dust «σκόνη». γερμ. Dunst «καπνός» κ.ά. Ομόρρ. *θυ-μα*. *θυ-μίαμα*, *θυ-μέλη*, *θυ-της*. *θυ-σία* κ.ά. Βλ. κ. τύφος, τυφλός].

Εκτός από το αυτονόητο α' εν. πρόσ. της οριστικής ενεστώτα, δηλ. θύω, το οποίο ο λεξικογράφος ενέταξε στο λημματολόγιο του εν λόγω λεξικού, το Τμήμα Λεξικού, που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, δεν έχει συμπεριλάβει σ' αυτήν κανέναν άλλον τύπο του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. αυτού.

Εάν θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό και άλλοι κλιτικοί τύποι του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. θύω, παρακαλούμε να επιλέξετε αντιστοίχως οποιαδήποτε από τα παρακάτω πεδία θεωρείτε ορθά (υπάρχει δυνατότητα πολλαπλών επιλογών). Εάν αντιθέτως θεωρείτε ότι το ρ. θύω δεν πρέπει να κλίνεται στο ενεστωτικό θέμα της ενεργητικής φωνής, παρακαλούμε να επιλέξετε το πεδίο «Να μην κλίνεται».

Α: Οριστική Ενεστώτα ΘΥ-ΕΙΣ, -ΕΙ, -Ο(Υ)ΜΕ, -ΕΤΕ, -ΟΥΝ(Ε)
Β: Οριστική Ενεστώτα ΘΥ-ΕΙΣ, -ΕΙ, -ΟΜΕΝ, -ΕΤΕ, -ΟΥΣΙ(Ν)
Γ: Προστακτική Ενεστώτα ΘΥΕ, ΘΥΕΤΕ
Δ: Μετοχή Ενεστώτα ΘΥΟΝΤΑΣ
Ε: Παρατατικός ΕΘΥΑ, ΕΘΥΕΣ, ΕΘΥΕ, (Ε)ΘΥΑΜΕ, (Ε)ΘΥΑΤΕ, (Ε)ΘΥΑΝ(Ε)
ΣΤ: Παρατατικός ΕΘΥΟΝ, ΕΘΥΕΣ, ΕΘΥΕ, ΕΘΥΟΜΕΝ, ΕΘΥΕΤΕ, ΕΘΥΟΝ
Ζ: Να μην κλίνεται

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Να είναι αποδεκτό μόνον το ΘΥΕ

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 43

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. λημματογραφείται η φράση «γηράσκω αεί διδασκόμενος» (φωτ. 1).

γηράσκῳ αἰῖ διδασκόμενος (γηράσκῳ δ' αἰῖ πολλὰ διδασκόμενος, Πλουτ. Σόλων 31 7) γερνάω μαθαίνοντας. δεν σταματώ να μαθαίνω μέχρι τα βαθιά μου γεράματα [ΕΙΥΜ αρχ. < γῆρας (βλ λ.)].

Στο Λ.Κ.Ν. λημματογραφείται το ρ. γηράσκω (φωτ. 2).

γηράσκω [jirásko] Ρ : (λόγ.) μόνο στην απαρχαιωμένη έκφραση ~ αἰῖ διδασκόμενος, όσο μεγαλώνω μαθαίνω.

[λόγ. < αρχ. γηράσκω]

Εκτός από το αυτονόητο α' εν. πρόσ. της οριστικής ενεστώτα, δηλ. γηράσκω, το Τμήμα Λεξικού, που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, δεν έχει συμπεριλάβει σ' αυτήν κανέναν άλλον τύπο του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. αυτού.

Εάν θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό και άλλοι κλιτικοί τύποι του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. γηράσκω, παρακαλούμε να επιλέξετε αντιστοίχως οποιαδήποτε από τα παρακάτω πεδία θεωρείτε ορθά (υπάρχει δυνατότητα πολλαπλών επιλογών). Εάν αντιθέτως θεωρείτε ότι το ρ. γηράσκω δεν πρέπει να κλίνεται στο ενεστωτικό θέμα της ενεργητικής φωνής, παρακαλούμε να επιλέξετε το πεδίο «Να μην κλίνεται».

A: Οριστική Ενεστώτα ΓΗΡΑΣΚ-ΕΙΣ, -ΕΙ, -Ο(Υ)ΜΕ, -ΕΤΕ, -ΟΥΝ(Ε)

B: Οριστική Ενεστώτα ΓΗΡΑΣΚ-ΕΙΣ, -ΕΙ, -ΟΜΕΝ, -ΕΤΕ, -ΟΥΣΙ(Ν)

Γ: Προστακτική Ενεστώτα ΓΗΡΑΣΚ-Ε, -ΕΤΕ

Δ: Μετοχή Ενεστώτα ΓΗΡΑΣΚΟΝΤΑΣ

Ε: Παρατατικός ΓΗΡΑΣΚ-Α, -ΕΣ, -Ε, -ΑΜΕ, -ΑΤΕ, -ΑΝ(Ε)

ΣΤ: Παρατατικός ΕΓΗΡΑΣΚΟΝ, -ΕΣ, -Ε, -ΟΜΕΝ, -ΕΤΕ, -ΟΝ

Z: Να μην κλίνεται

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Να μην κλίνεται

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 44

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. λημματογραφείται το ρ. ωδίνω (φωτ. 1).

ὠδίνω ρ. ἀμέτβ. (ἀρχαϊόπρ.) κοιλοπονῶ· μόνο στή φῖ. (παροίμ.) **ὠδινεν**

ὅρος και έτεκε μυν (ὠδινεν ὅρος καί ἔτεκε μῦν, Λουκιανού *Πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν* 23) κοιλοπονούσε το βουνό και γέννησε ποντίκι· για εντυπωσιακές προσπάθειες που καταλήγουν σε ασήμαντο αποτέλεσμα: και στην περίπτωση των εξαγγελιών για τη φορολογική μεταρρύθμιση, ~!

[ΕΤΥΜ. αρχ. < ὠδίζ. -ῖνος (βλ.λ.)].

Εκτός από τους δύο αυτονόητους κλιτικούς τύπους, ἦτοι το α΄ εν. πρόσ. της οριστικής ενεστώτα ὠδίνω και το γ΄ εν. πρόσ. του παρατατικού ὠδινεν, το οποίο βρίσκεται μέσα στη φράση «ὠδινεν ὅρος και έτεκε μυν» (φωτ. 1), το Τμήμα Λεξικού, που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, δεν έχει συμπεριλάβει σ' αυτήν κανένα άλλον τύπο του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. αυτού.

Εάν θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό και άλλοι κλιτικοί τύποι του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. ὠδίνω, παρακαλούμε να επιλέξετε αντιστοίχως οποιαδήποτε από τα παρακάτω πεδία θεωρείτε ορθά (υπάρχει δυνατότητα πολλαπλών επιλογών). Εάν αντιθέτως θεωρείτε ότι το ρ. ὠδίνω δεν πρέπει να κλίνεται στο ενεστωτικό θέμα της ενεργητικής φωνής, παρακαλούμε να επιλέξετε το πεδίο «Να μην κλίνεται».

A: Οριστική Ενεστώτα ΩΔΙΝ-ΕΙΣ, -ΕΙ, -Ο(Υ)ΜΕ, -ΕΤΕ, -ΟΥΝ(Ε)

B: Οριστική Ενεστώτα ΩΔΙΝ-ΕΙΣ, -ΕΙ, -ΟΜΕΝ, -ΕΤΕ, -ΟΥΣΙ(Ν)

Γ: Προστακτική Ενεστώτα ΩΔΙΝ-Ε, -ΕΤΕ

Δ: Μετοχή Ενεστώτα ΩΔΙΝΟΝΤΑΣ

Ε: Παρατατικός ΩΔΙΝ-Α, -ΕΣ, -Ε, -ΑΜΕ, -ΑΤΕ, -ΑΝ(Ε)

ΣΤ: Παρατατικός ΩΔΙΝ-ΟΝ, -ΕΣ, -ΕΝ, -ΟΜΕΝ, -ΕΤΕ, -ΟΝ

Z: Να μην κλίνεται

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Να μην κλίνεται

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 45

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. λημματογραφείται το ρ. πταίω (φωτ. 1).

πταίω ρ. αμετβ. (ἀρχαιοπρ.) φταίω· στη φῖρ. **τις πταίει;** βλ. λ. *τις*!.
[ΕΤΥΜ. αρχ.. βλ. λ. *φταίω*].

Το Τμήμα Λεξικού, που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, έχει συμπεριλάβει σ' αυτήν:

- Το α΄ εν. πρόσ. της οριστικής ενεστώτα ΠΤΑΙΩ (φωτ. 1)

- Το γ' εν. πρόσ. της οριστικής ενεστώτα ΠΤΑΙΕΙ, το οποίο βρίσκεται μέσα στη φράση «τις πταίει;» (φωτ. 1)
- Τα υπόλοιπα πρόσωπα της οριστικής ενεστώτα ΠΤΑΙΕΙΣ, ΠΤΑΙΟ(Υ)ΜΕ, ΠΤΑΙΕΤΕ, ΠΤΑΙΟΥΝ(Ε), βάσει της γνωμοδότησης του Τμήματος Ελληνικής Γλώσσας, αρ. πρωτ. 168 / 25.05.2020 (<http://greekscrabble.gr/wp-content/uploads/2019/01/ΠΡΟΤΟΚΟΛΟ168-25ΜΑΙΟΥ20.pdf>)
- Την οριστική αορίστου ΕΠΤΑΙΣΑ, ΕΠΤΑΙΣΕΣ, ΕΠΤΑΙΣΕ, (Ε)ΠΤΑΙΣΑΜΕ, (Ε)ΠΤΑΙΣΑΤΕ, (Ε)ΠΤΑΙΣΑΝ(Ε), βάσει της ίδιας γνωμοδότησης, αρ. πρωτ. 168 / 25.05.2020
- Την υποτακτική αορίστου ΠΤΑΙΣΩ, ΠΤΑΙΣΕΙΣ, ΠΤΑΙΣΕΙ, ΠΤΑΙΣΟ(Υ)ΜΕ, ΠΤΑΙΣΕΤΕ, ΠΤΑΙΣΟΥΝ(Ε), βάσει της ίδιας γνωμοδότησης, αρ. πρωτ. 168 / 25.05.2020
- Την προστακτική αορίστου ΠΤΑΙΣΕ, ΠΤΑΙΣΤΕ, βάσει της ίδιας γνωμοδότησης, αρ. πρωτ. 168 / 25.05.2020
- Τον παρατατικό ΕΠΤΑΙΑ, ΕΠΤΑΙΕΣ, ΕΠΤΑΙΕ, (Ε)ΠΤΑΙΑΜΕ, (Ε)ΠΤΑΙΑΤΕ, (Ε)ΠΤΑΙΑΝ(Ε)

Και δεν έχει συμπεριλάβει κανέναν άλλον τύπο του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. αυτού.

Εάν θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό και οι κλιτικοί τύποι της προστακτικής ενεστώτα και της μετοχής ενεστώτα του ρ. πταίω, παρακαλούμε να επιλέξετε αντιστοίχως οποιαδήποτε από τα παρακάτω πεδία θεωρείτε ορθά (υπάρχει δυνατότητα πολλαπλών επιλογών). Εάν αντιθέτως θεωρείτε ότι δεν θα πρέπει να είναι αποδεκτοί οι κλιτικοί τύποι της προστακτικής ενεστώτα και της μετοχής ενεστώτα, παρακαλούμε να επιλέξετε το πεδίο «Να μην είναι αποδεκτοί οι κλιτικοί τύποι της προστακτικής ενεστώτα και της μετοχής ενεστώτα».

Α: Προστακτική Ενεστώτα ΠΤΑΙΕ – ΠΤΑΙΕΤΕ

Β: Προστακτική Ενεστώτα ΠΤΑΙΓΕ – ΠΤΑΙΓΕΤΕ

Γ: Μετοχή Ενεστώτα ΠΤΑΙΟΝΤΑΣ

Δ: Μετοχή Ενεστώτα ΠΤΑΙΓΟΝΤΑΣ

Ε: Να μην είναι αποδεκτοί οι κλιτικοί τύποι της προστακτικής ενεστώτα και της μετοχής ενεστώτα

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Να είναι αποδεκτά μόνον τα ΠΤΑΙΕ, ΠΤΑΙΕΤΕ, ΠΤΑΙΟΝΤΑΣ

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 46

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. Μπαμπινιώτη λημματογραφείται το ρ. θνήσκω (φωτ. 1).

θνήσκω ρ. τής Αρχ. Ελληνικής που σημαίνει «πεθαίνω» και απαντά σε σύνθετα και παράγωγα. π.χ. αποθνήσκω. θνησιγενής. θνησιμότητα κ.ά.

[ΕΤΥΜ. < αρχ. θνήσκω / θνήσκω < θνᾶ-ίσκω < I.E. *dh(w)nē-, πβ. σανσκρ. á-dhnañ-ti «εξαφανίστηκε, έσβησε», μτχ. dhvān-tā- «σκοτεινός». Ομόρρ. θνη-τός, θάνα-τος (βλ.λ.) κ.ά.].

Εκτός από το – αυτονόητα αποδεκτό – α΄ εν. πρόσ. της οριστικής ενεστώτα, δηλ. θνήσκω, το οποίο ο λεξικογράφος ενέταξε στο ληματολόγιο του εν λόγω λεξικού, το Τμήμα Λεξικού, που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, δεν έχει συμπεριλάβει σ' αυτήν κανέναν άλλον τύπο του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. αυτού.

Ωστόσο, στο Λ.Σ.Γ. («Λεξικό για το σχολείο και το γραφείο») του ιδίου λεξικογράφου – το οποίο υπερψηφίσθηκε ως αποδεκτό βοήθημα και θα τεθεί σε ισχύ με το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα του 2021, κατά πάσα πιθανότητα τον προσεχή Μάιο – στο ρ. θνήσκω γράφει «Ρ7α μόνο ενεστ. κ. παρατ.» (φωτ. 2).

θνή|σκω Ρ7α {μόνο ενεστ. κ. παρατ.} ρήμα της Αρχ. Ελληνικής που σημαίνει «πεθαίνω» και απαντά σε σύνθετα και παράγωγα, π.χ. αποθνήσκω, θνησιγενής, θνησιμότητα κ.ά. ➡ θάνατος.

Όπως βλέπουμε, στους πίνακες κλιτικών υποδειγμάτων του Λ.Σ.Γ., το Ρ7α είναι το διδάσκω (φωτ. 3).

Ρ7α διδάσκω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκω	διδάσκεις	διδάσκει	διδάσκουμε	διδάσκετε	διδάσκουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδασκε			διδάσκετε	
	ΜΤΧ.	διδάσκοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδασκα	δίδασκες	δίδασκε	διδάσαμε	διδάκατε	δίδασαν / διδάσανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκω	θα διδάσκεις	θα διδάσκει	θα διδάσκουμε	θα διδάσκετε	θα διδάσκουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάξω	θα διδάξεις	θα διδάξει	θα διδάξουμε	θα διδάξετε	θα διδάξουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάξει	θα έχεις διδάξει	θα έχει διδάξει	θα έχουμε διδάξει	θα έχετε διδάξει	θα έχουν(ε) διδάξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδαξα	δίδαξες	δίδαξε	δίδαξαμε	δίδαξατε	δίδαξαν / διδάξανε
	ΥΠΟΤ.	διδάξω	διδάξεις	διδάξει	διδάξουμε	διδάξετε	διδάξουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδαξε			διδάξετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάξει	έχεις διδάξει	έχει διδάξει	έχουμε διδάξει	έχετε διδάξει	έχουν(ε) διδάξει
	ΜΤΧ.	έχοντας διδάξει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάξει	είχες διδάξει	είχε διδάξει	είχαμε διδάξει	είχατε διδάξει	είχαν(ε) διδάξει

Κατά συνέπεια, οι κλιτικοί τύποι της οριστικής ενεστώτα, της προστακτικής ενεστώτα, της μετοχής ενεστώτα και του παρατατικού, ούτως ή άλλως θα τεθούν σε ισχύ τον επόμενο Μάιο.

Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται από τώρα στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό από τώρα και οι υπόλοιποι κλιτικοί τύποι του ενεστωτικού θέματος της ενεργητικής φωνής του ρ. θνήσκω;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 47

Λέγεται συχνά πυκνά από κάποιους – φιλολόγους ή μη – ότι «οι αντωνυμίες δεν έχουν κλητική πτώση». Παρότι – ως «Τμήμα Λεξικού» – έχουμε ψάξει επισταμένως μέσα στα δύο αποδεκτά μας σχετικά βοηθήματα (δηλαδή τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη 2002 και τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη 1996), δυστυχώς δεν κατέστη δυνατόν να εντοπιστεί κάπου παρόμοιο «αξίωμα» ή «κανόνας».

Αντιθέτως, τεκμαίρεται – και δη πολλάκις – η ύπαρξη της κλητικής πτώσεως στις περισσότερες αντωνυμίες. Ας τα δούμε όμως όλα παρακάτω αναλυτικά κι ας αρχίσουμε

με τα δύο μας αποδεκτά λεξικά. Στο μεν Λ.Ν.Ε.Γ. καταγράφονται οι τύποι της κλητικής αυτή και δικέ. Στο δε Λ.Κ.Ν. καταγράφονται οι τύποι της κλητικής αυτή, δικέ, απαυτέ και εαυτέ. Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε με κόκκινη υπογράμμιση στην παρακάτω φωτ. 1.

τή .. πώς τή λένε, μωρέ; ... ή Ελένη! (στ) (στήν κλητ̃ αυτέ) (i) ε, εσύ! (ως προσφώνηση β' προσ.) (ii) όταν δεν γνωρίζουμε ή δεν μας έρχεται στο μυαλό το όνομα του ανθρώπου που καλούμε: *Ε, αυτέ! Σε σένα μιλάω!* ΣΥΝ απαυτός **2.** (οι αδύνατοι τ. του / της και το τους στον

νάψουν και αυτοί γάμο (ε) **τα δικά μου δικά μου και τα δικά σου δικά μου** ειρων για άνθρωπο πλεονέκτη, που τα θέλει όλα δικά του (στ) (αργκό) δικέ μου! ως προσφώνηση φίλου *Μπράβο ~! Καλά τα λες!* (ζ) **το δικό μου** (ενν. θέλημα) οι επιθυμίες μου, αυτό που εγώ θέλω: *θέλω*

κτλ., για τα αντρικά γεννητικά όργανα· τα απαυτά μου. *Η αυτή μου* κτλ., για το αντρικό μόριο. ε₃. (προφ.) κλητική αυτέ / αυτή, για να απευθυνθούμε σε κπ. ή για να φωνάξουμε κπ. του οποίου το όνομα δε γνωρίζουμε· καλέ συ.

προσωπικής του υπόθεσης. γ. πεθαίνω κπ.: *Εσύ είσαι ικανή να με στείλεις με αν τά που κάνεις.* δ. (λαϊκ.) δ₁. αφήνω κπ. κατάπληκτο, εμβρόντητο: *Μ' αυτό που μου είπες, μ' έστειλες, δικέ μου!* δ₂. για να δηλώσουμε την εκστατική, την ονειρώδη κτλ. κατάσταση στην οποία μας οδηγεί κτ.: *Άκουσα ένα καινούριο απαυτός -ή -ό [apafτός] αντων. (βλ. E1) :* (οικ.) χρησιμοποιείται πάντα με άρθρο στη θέση ουσιαστικού για να δηλώσει πρόσωπο ή πράγμα το οποίο ο ομιλητής δεν μπορεί να θυμηθεί ή δε θέλει να αναφέρει: *Ήρθε ο -, ο πώς τον λένε, α ναι ο τεχνικός για το πλυντήριο. (ειρ.) σε προσφώνηση: Για πλησίασε, απαυτέ μου!*

εαυτός ο [eafτός] αντων. (βλ. O17) πάντα με άρθρο και ακολουθούμενο από τη γενική πτώση των αδύνατων τύπων της προσωπικής αντωνυμίας. : 1. στην ονομαστική κυρίως του ενικού (ο - μου / μας, σου / σας, του / της / τους), όταν ο ομιλητής θέλει να αποδώσει με έμφαση την έννοια του εγώ, του ατόμου: Γι' αυτούς υπάρχει μόνο ο - τους. Εγώ κι ο - μου. Να προσπαθείς να είσαι ο - σου, απλός και φυσικός. || (ποιητ. στην κλητ.) εαυτέ μου! Καημένε εαυτέ μου! 2. στις πλάγιες πτώσεις ενικού και πληθυντικού, ως ιδιοπαθής

Πάμε τώρα στην αποδεκτή Γραμματική Τριανταφυλλίδη 2002. Το κεφάλαιο για τις αντωνυμίες βρίσκεται στις σελ. 128 – 138. Όπως βλέπουμε, η γραμματική λέει ότι πάρα πολλές αντωνυμίες κλίνονται κατά τα επίθετα καλός, μαύρος, πλούσιος και όμορφος. Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε με κόκκινη υπογράμμιση στην παρακάτω φωτ. 2.

Οι αντωνυμίες *αυτός, (ε)τούτος, εκείνος, τόσος* κλίνονται όπως το καλός και το μαύρος, η αντωνυμία τέτοιος όπως το πλούσιος.

γ) *όποιος, όποια, όποιο* και το άκλιτο *ό,τι*. Το *όποιος, όποια, όποιο* κλίνεται χωρίς άρθρο όπως το πλούσιος:

δ) *όσος, όση, όσο*. Κλίνεται χωρίς το άρθρο όπως το επίθετο μαύρος:

γ) Το *πόσος; πόση; πόσο;* Κλίνεται κατά το μαύρος:
Πόσες μέρες πέρασαν; Πόσα χρωσιώ;

3) *κάποιος, κάποια, κάποιο*. Κλίνεται κατά το πλούσιος:
Ήρθε κάποιος. Είδα κάποιον στο δρόμο. Κάποια μέρα.

7) *κάμποσος, κάμποση, κάμποσο*. Φανερώνει ένα ποσό όχι ορισμένο και κλίνεται κατά το όμορφος:

11) *άλλος, άλλη, άλλο*. Κλίνεται κατά το μαύρος:
Πού είναι ο άλλος; Έλα άλλη μέρα. Άλλα παιδιά φώναζαν.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με την αποδεκτή Γραμματική Τριανταφυλλίδη 1996. Το κεφάλαιο για τις αντωνυμίες βρίσκεται στις σελ. 285 – 303. Δίδονται κι εδώ ακριβώς οι ίδιες οδηγίες για την κλίση των αντωνυμιών.

Πάμε στη συνέχεια να δούμε και τη μη αποδεκτή Γραμματική Γυμνασίου του Σωφρόνη Χατζησαββίδη.

Όπως βλέπουμε και εδώ, και αυτή η γραμματική λέει ότι πάρα πολλές αντωνυμίες κλίνονται κατά τα επίθετα νέος, ελεύθερος και τίμιος. Δείτε με κόκκινη υπογράμμιση στις παρακάτω φωτ. 3, 4. 5. 6.

5.5 Δεικτικές αντωνυμίες

Ορισμός – Λειτουργία – Χρήση: Δεικτικές αντωνυμίες ονομάζονται αυτές που χρησιμοποιούνται για να δείξουμε κάτι. Χρησιμοποιούνται πολύ συχνά τόσο στον προφορικό όσο και στον γραπτό λόγο για να δείξουν – ανάλογα με τον τύπο της αντωνυμίας – πολύ κοντινά, κοντινά ή και μακρινά πρόσωπα, ζώα, πράγματα και καταστάσεις.

Μορφολογία

Δεικτικές αντωνυμίες είναι οι εξής:

α) *Αυτός, αυτή, αυτό*, που χρησιμοποιείται για κοντινά πρόσωπα ή πράγματα ή για κάτι στο οποίο αναφερθήκαμε προηγουμένως, π.χ. Πήρε **αυτά** τα βιβλία και έφυγε. Τα έκανε όλα **αυτά** [που είπα προηγουμένως] και κοιμήθηκε.

β) *(Ε)τούτος, (ε)τούτη, (ε)τούτο*, που χρησιμοποιείται για πολύ κοντινά πρόσωπα ή πράγματα, π.χ. Δώσε στα παιδιά **τούτο**, για να σου δώσουν την μπάλα.

γ) *Εκείνος, εκείνη, εκείνο*, που χρησιμοποιείται για πρόσωπα ή πράγματα που βρίσκονται μακριά, π.χ. Θέλει κι **αυτά** κι **εκείνα**.

δ) *Τέτοιος, τέτοια, τέτοιο*, που χρησιμοποιείται για να δηλωθεί μια ποιότητα, π.χ. Ο Κώστας; **Νομίζω πως κάνεις λάθος. Δεν είναι τέτοιος.**

ε) *Τόσος, τόση, τόσο*, που χρησιμοποιείται για να δηλωθεί μια ποσότητα, π.χ. Μίλησα με **τόσους** κι άλλους **τόσους**, που δε θυμάμαι τον αριθμό τους.

Όλες οι δεικτικές αντωνυμίες κλίνονται σύμφωνα με το επίθετο *ελεύθερος*, -η, -ο (βλ. σ. 49), εκτός από την αντωνυμία *τέτοιος*. *τέτοια*, *τέτοιο*, που κλίνεται σύμφωνα με το επίθετο *τίμιος*, -α, -ο (βλ. σ. 50).

5.6 Αναφορικές αντωνυμίες

Ορισμός – Λειτουργία – Χρήση: Αναφορικές αντωνυμίες ονομάζονται αυτές που εισάγουν δευτερεύουσες αναφορικές προτάσεις, οι οποίες είτε αποτελούν όρους που βρίσκονται έξω από την κύρια πρόταση είτε είναι οι ίδιες όροι της πρότασης (βλ. σσ. 151-152). Η χρήση τους είναι πολύ συχνή τόσο στον καθημερινό προφορικό λόγο όσο και στον γραπτό. Η χρήση των αντωνυμιών *που* και *ο οποίος, η οποία, το οποίο* προσδιορίζεται και από παράγοντες σημασιολογικούς και υφολογικούς.

Μορφολογία

Αναφορικές αντωνυμίες είναι οι εξής:

α) *Που (άκλιτο)*: αναφέρεται σε ονόματα που μπορούν να βρίσκονται σε οποιοδήποτε γένος, αριθμό και πτώση, π.χ. Ο δρόμος **που** οδηγεί στο κέντρο της πόλης είναι κλειστός. Όλα τα κείμενα **που** έγραψε δημοσιεύτηκαν.

β) *Ο οποίος, η οποία, το οποίο*: κλίνεται και στα τρία γένη μαζί με το άρθρο, όπως το επίθετο *νέος*, -α, -ο (βλ. σ. 50). Χρησιμοποιείται στον λόγο αντί για την άκλιτη αντωνυμία *που* στις εξής περιπτώσεις: i) για να αποφευχθεί ενδεχόμενη ασάφεια, π.χ. Χάθηκε το κουτί με τις φωτογραφίες, **τις οποίες** μου έδωσες χθες (είναι σαφές ότι έδωσε τις φωτογραφίες), αντί Χάθηκε το κουτί με τις φωτογραφίες **που** μου έδωσες χθες (είναι ασαφές αν έδωσε το κουτί μόνο ή το κουτί με τις φωτογραφίες ή τις φωτογραφίες), ii) για να αποφευχθεί επανάληψη του *που*, π.χ. Η καθηγήτρια **που** διδάσκει μουσική έχει μια φωνή με την οποία μαγεύει τα παιδιά, αντί Η καθηγήτρια που διδάσκει μουσική έχει μια φωνή που μαγεύει τα παιδιά, iii) σε πολύ τυπικό ύφος, π.χ. Οι αρχιερείς, **οι οποίοι** συμμετείχαν στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, συναντήθηκαν με τον πρωθυπουργό.

γ) *Όποιος, όποια, όποια*: κλίνεται και στα τρία γένη χωρίς το άρθρο, όπως το επίθετο *τίμιος*, -α, -ο (βλ. σ. 50). Στη γενική του ενικού, συνήθως σε οικείο ύφος, παρουσιάζει και τους μορφολογικούς τύπους *οποιανού* (αρσ.), *οποιανής* (θελ.), *οποιανού* (ουδεν.), στη γενική πληθυντικού τον τύπο *οποιανών* και για τα τρία γένη και στην αιτιατική του πληθυντικού του αρσενικού τον τύπο *οποιανούς*, π.χ.

Όποια παιδιά έχουν μαζί τους ταυτότητα να μείνουν στην αίθουσα. **Οποιανών** τα ονόματα αρχίζουν από δέλτα να έρθουν εδώ.

δ) *Όσος, όση, όσο*: κλίνεται και στα τρία γένη χωρίς το άρθρο, όπως το επίθετο *ελεύθερος*, -η, -ο (βλ. σ. 49), π.χ. **Όσες** φορές και να μου το πεις, δεν το θυμάμαι.

ε) *Ό,τι (άκλιτο)*: έχει τη σημασία του οτιδήποτε, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις και τη σημασία του *όποιος*, -α, -ο, π.χ. Ο Γιώργος θα κάνει **ό,τι** (= οτιδήποτε) πεις εσύ. Ξυπνάει καθημερινά **ό,τι** (=όποια) ώρα θέλει.

στ) *Οποιοσδήποτε, οσσοσδήποτε, οτιδήποτε*: αποτελούν σύνθεση των αντωνυμιών *όποιος*, -α, -ο, *όσος*, -η, -ο και *ό,τι* με το επίθετο *-δήποτε*. Οι δύο πρώτες διατηρούν την κλίση που έχουν πριν από τη σύνθεση, ενώ η τρίτη είναι άκλιτη, π.χ. **Οποιοσδήποτε** και να σας το πει και **οσοσδήποτε** φορές, εσείς θα κάνετε **οτιδήποτε** θέλετε.

5.7 Ερωτηματικές αντωνυμίες

Ορισμός – Λειτουργία – Χρήση: Ερωτηματικές ονομάζονται οι αντωνυμίες που χρησιμοποιούνται, όταν θέλουμε να ρωτήσουμε κάτι. Η χρήση τους είναι πολύ συχνή στον προφορικό λόγο, κυρίως σε κειμενικά είδη που περιέχουν πολλές ερωτήσεις (συνεντεύξεις, ερωταποκρίσεις κτλ.).

Μορφολογία

Ερωτηματικές αντωνυμίες είναι οι εξής:

α) *Τι* (άκλιτο): π.χ. *Τι κάνεις;*

β) *Ποιος, ποια, ποιο:* π.χ. *Ποια άσκηση έχουμε σήμερα;* Κλίνεται όπως το επίθετο *γλυκός, -ιά, -ό* (βλ. σ.51). Παρουσιάζει δευτέρους τύπους στη γενική ενικού και πληθυντικού και στην αιτιατική πληθυντικού: *ποιου / ποιανού, ποιας / ποιανής, ποιων / ποιανών, ποιους / ποιανούς*. Αυτοί οι δεύτεροι τύποι είναι πολύ συχνόι στον προφορικό λόγο, σε οικείο ύφος, καθώς και στη λογοτεχνία.

Ενικός αριθμός				Πληθυντικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ονομ.	ποιος	ποια	ποιο	ποιοι	ποιες	ποια
Γεν.	ποιου	ποιας	ποιου	ποιων	ποιων	ποιων
Αιτ.	ποιον	ποια(ν)	ποιο	ποιους	ποιες	ποια

Στη γενική ενικού χρησιμοποιείται συχνά σε τυπικό και σε ουδέτερο ύφος, αντί για το αρσενικό και ουδέτερο *ποιου/ποιανού*, ο τύπος *τίνας*, π.χ. *Τίνας παιδιού είναι το βιβλίο;* Αντίστοιχα, στη γενική πληθυντικού μπορεί να εμφανίζεται σε όλα τα γένη, αντί για το *ποιων/ποιανών*, ο τύπος *τίνων*, π.χ. *Τίνων είναι η σειρά;*

γ) *Πόσος, πόση, πόσο:* κλίνεται όπως το επίθετο *ελεύθερος, -η, -ο* (βλ. σ. 49), π.χ. *Πόσα μολύβια έχεις στην τσάντα σου;*

Ορισμός – Λειτουργία – Χρήση: Αόριστες αντωνυμίες λέγονται οι αντωνυμίες που χρησιμοποιούνται για κάποιο άτομο ή για κάποιο πράγμα που δεν το ονομάζουμε είτε γιατί δεν το ξέρουμε είτε γιατί δε θέλουμε να το ονομάσουμε. Η χρήση τους είναι συχνή τόσο στον προφορικό όσο και στον γραπτό λόγο.

Αόριστες αντωνυμίες είναι οι εξής:

α) Ένας, μία/μία, ένα: Οι τύποι αυτοί συμπίπτουν με τους τύπους του αριθμητικού, που χρησιμεύει και για το αόριστο άρθρο. Δηλώνει πρόσωπα ή πράγματα με άγνωστη ταυτότητα, π.χ. *Ήρθε ένας και άνοιξε την πόρτα.*

β) Κανένας/κανείς, καμιά/καμία, κανένα: κλίνεται όπως το *ένας, μια/μία, ένα* (βλ. σ. 30) μόνο στον ενικό. Το *κανείς* έχει δύο σημασίες: i) σημαίνει *κάποιος*, όταν η φράση δεν έχει άρνηση, π.χ. *Αν σ' ενοχλήσει **κανείς**, να μου το πεις. Έχεις **καμιά** καραμέλα;* ii) σημαίνει *ούτε ένας*, όταν η φράση είναι αρνητική, π.χ. *Κανείς δε μίλησε (ούτε ένας).*

γ) Κάποιος, κάποια, κάποιο: δηλώνει συγκεκριμένο πρόσωπο ή πράγμα, του οποίου η ταυτότητα δεν είναι γνωστή. Κλίνεται κατά το τίμιος, -α, -ο (βλ. σ. 50), π.χ. *Χτύπησε **κάποιος** την πόρτα. Το διάβασα σε **κάποιο** βιβλίο.*

δ) Μερικοί, μερικές, μερικά: δηλώνει λίγα πρόσωπα ή πράγματα, των οποίων η ταυτότητα δεν είναι σαφής. Κλίνεται μόνο στον πληθυντικό όπως το ελεύθεροι, -ες, -α (βλ. σ. 49), π.χ. ***Μερικοί** δεν ήθελαν να τον ακούσουν. **Μερικές** από αυτές τις ταινίες είναι πολύ καλές.*

ε) Κάτι, κατιτί [κάλιτα]: δηλώνουν κάποιο πράγμα του οποίου η ταυτότητα δεν είναι σαφής. Αναφέρονται σε ονόματα που μπορούν να βρίσκονται σε οποιοδήποτε γένος, αριθμό και πτώση, π.χ. *Αγόρασα **κάτι** που θα σου αρέσει πολύ. Δώσε μου **κατιτί**.*

στ) Τίποτε/τίποτα: αναφέρεται σε ονόματα που μπορούν να βρίσκονται σε οποιοδήποτε γένος, αριθμό και πτώση. Είναι άκλιτο και έχει δύο σημασίες: i) έχει τη σημασία του *κάτι*, όταν βρίσκεται σε ερωτηματική ή υποθετική πρόταση, π.χ. *Έχει **τίποτε** να φάμε; Έχεις **τίποτε** να μου πεις;* ii) έχει αρνητική σημασία, όταν η φράση είναι αρνητική, π.χ. *Δεν άκουσα **τίποτε** από όσα είπες.*

ζ) Κάμποσος, κάμποση, κάμποσο: δηλώνει ένα ποσό αρκετό αλλά όχι καθορισμένο και κλίνεται όπως το ελεύθερος, -η, -ο (βλ. σ. 49), π.χ. *Είχε **κάμποσο** κόσμο στην αίθουσα και δυσκολεύτηκε να βρω θέση.*

η) Κάθε: προσδιορίζει αόριστα πρόσωπα ή πράγματα. Είναι άκλιτο και χρησιμοποιείται ως επίθετο, με ή χωρίς άρθρο, με ονόματα οποιασδήποτε πτώσης, π.χ. *(Η) **Κάθε** πόλη έχει την ιστορία της.*

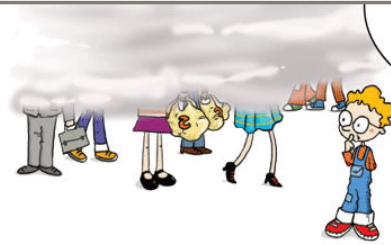
θ) Καθένας, καθεμιά/καθεμία, καθένας: δηλώνει κάθε πρόσωπο ή πράγμα ενός συνόλου χωριστά. Κλίνεται όπως το *ένας, μια/μία, ένα* (βλ. σ. 30), π.χ. *Ο **καθένας** έχει τον ρόλο του.*

ι) Καθετί: σημαίνει άλλοτε *οτιδήποτε* και άλλοτε *τα πάντα*. Είναι άκλιτο και συνήθίζεται με ή χωρίς άρθρο στην ονομαστική και την αιτιατική, π.χ. *Προσέχω το **καθετί** που λες.*

ια) (Ο, η, το) δείνα, (ο, η, το) τάδε: και οι δύο χρησιμοποιούνται συνήθως στον ενικό και για τα τρία γένη, όταν δε θέλουμε να ονομάσουμε πρόσωπα ή πράγματα, π.χ. *Ας πούμε ότι έρχεται ο **δείνα** και σου λέει να πας στο **τάδε** μέρος, τι θα του πεις;*

ιβ) Άλλος, άλλη, άλλα: δηλώνει ένα πρόσωπο ή πράγμα που διακρίνεται από κάποιον ή κάτι άλλο. Κλίνεται όπως το ελεύθερος, -η, -ο (βλ. σ. 49), π.χ. *Έγινε **άλλος** άνθρωπος. Θα έρθει το **άλλο** καλοκαίρι.*

Τέλος, ας δούμε και την – επίσης μη αποδεκτή – Γραμματική Ε΄ και ΣΤ΄ Δημοτικού. Η ενότητα 8 είναι αφιερωμένη στις αντωνυμίες. Στο τέλος της ενότητας μέσα σε ροζ πλαίσιο γράφει «οι αντωνυμίες δε σχηματίζουν κλητική» (φωτ. 7).

γεμάτες ακριβά ρούχα. **Κάμποσοι** συζητάνε με φίλους και σχολιάζουν το **καθετί**. **Μερικοί** άλλοι γευματίζουν σε εστιατόρια. Α! Κι **ένας** παρατηρεί με το στόμα ανοιχτό. ΕΓΩ!

Αυτές οι αντωνυμίες λέγονται **αόριστες**, επειδή δεν ορίζουν ακριβώς για ποιον άνθρωπο, ποιο ζώο ή ποιο πράγμα μιλάμε.

ένας – μία – ένα
κάποιος – κάποια – κάποιον
κάθε, καθενας – καθεμιά (καθεμία) – καθένα
ο τάδε
ο δείνα
κανένας (κανείς) – καμία (καμιά) – κανένα
καθετί
τίποτα (τίποτε)
μερικοί – μερικές – μερικά
άλλος – άλλη – άλλο
κάμποσος – κάμποση – κάμποσο

Τι θα θυμάμαι για... τις αντωνυμίες

1. Οι αντωνυμίες αντικαθιστούν ονομαστικές φράσεις.
2. Οι αντωνυμίες δε σχηματίζουν κλητική.
3. Οι αντωνυμίες είναι οκτώ ειδών: προσωπικές, κτητικές, αυτοπαθείς, δεικτικές, οριστικές, αναφορικές, ερωτηματικές και αόριστες.

Λαμβάνοντας υπόψιν σας ως δεδομένα: α) ότι τα ανωτέρω επτά επίθετα (καλός, μαύρος, πλούσιος, όμορφος, νέος, ελεύθερος, τίμιος) σχηματίζουν κανονικά και κλητική πτώση και β) ότι πουθενά μέσα στις δύο αποδεκτές μας γραμματικές δεν αναφέρεται ότι οι αντωνυμίες δε σχηματίζουν κλητική, σας παρακαλούμε να απαντήσετε στο κάτωθι ερώτημα αφενός επιλέγοντας ένα από τα πεδία «ΝΑΙ – ΟΧΙ» και αφετέρου τεκμηριώνοντας συγκροτημένα την ψήφο σας, γράφοντας παρακάτω κάποιο σχόλιό σας.

Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό οι κλητικοί τύποι της κλητικής των αρσενικών αντωνυμιών ΤΟΥΤΕ, ΕΤΟΥΤΕ, ΚΕΙΝΕ, ΕΚΕΙΝΕ, ΤΟΣΕ, ΟΠΟΙΕ, ΟΣΕ, ΠΟΣΕ, ΚΑΠΟΙΕ, ΚΑΜΠΟΣΕ, ΑΛΛΕ, ΤΕΤΟΙΕ;

Υ.Γ. Η λέξη ΠΟΣΕ είναι αποδεκτή (Λ.Ν.Ε.Γ., λήμμα ποσέ, επίθ. άκλ. αβγά μάτια που μαγειρεύονται σε βραστό νερό).

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 48

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. (Β΄ έκδοση) ληματογραφούνται 77 σύνθετα λήμματα (43 ρήματα στην ενεργητική φωνή, 2 ρήματα στην παθητική φωνή, 22 τριγενή επίθετα, 9 θηλυκά ουσιαστικά και 1 αρσενικό ουσιαστικό) με πρόθημα το επιτατικό κατ- ή κατα- ή κατά-.

Κατά τη σύνταξη του λημματολογίου, ο λεξικογράφος έκρινε σκόπιμο τα λήμματα αυτά να μην τα εντάξει στο σώμα, αλλά να τα τοποθετήσει στο υποσέλιδο των σελ. 850, 852, 856, 860, 862, 864 και 866 (πιθανόν για λόγους οικονομίας χάρτου...). Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στη φωτ. 1.

κατα- επιτατικό κατ(α)-ευχαριστώ ρ. κατα-γάλλανος, -η, -ο	κατα-γεμάτος, -η, -ο κατα-γοητεύω ρ.	κατα-δαπανώ ρ. κατα-δημαγωγία (η)	κατα-δημαγωγώ ρ. κατα-δυνάστευση (η)	κατα-δυναστευτικός, -ή, -ό κατα-δυναστεύω ρ.
κατα- επιτατικό κατα-θορύβηση (η) κατα-θορυβώ ρ. κατα-κάθαρως, -η, -ο	κατα-καίνουργ(ι)ος, -α, -ο κατα-κίτρινος, -η, -ο κατα-κιτρινίζω ρ.	κατα-κόβω ρ. κατα-κόκκινος, -η, -ο κατα-κοκκινίζω ρ.	κατα-κομματιάζω ρ. κατα-καυράζω ρ. κατα-κουρελιάζω ρ.	κατά-κρυος, -α, -ο
κατα- επιτατικό κατά-λευκος, -η, -ο κατά-λερώνω ρ.	κατα-μαγεύω ρ. κατά-μαυρος, -η, -ο	κατα-μαυρίζω ρ. κατα-ντρέπομαι ρ.	κατα-ντροπιάζω ρ. κατά-ξανθος, -η, -ο	κατά-ξερος, -η, -ο κατα-ξοδεύω ρ.
κατα- επιτατικό κατα-πικραίνω ρ. κατά-πικρος, -η, -ο	κατα-πράσινος, -η, -ο κατα-σκονίζω ρ.	κατα-σκότεινος, -η, -ο κατα-σπατάληση (η)	κατα-σπαταλώ ρ. κατα-σπιλώνω ρ.	κατα-σπίλωση (η) κάτ-ασπρος, -η, -ο
κατα- επιτατικό κατα-στενοχωρώ ρ. κατα-συγκνώνω ρ.	κατα-συκοφάντηση (η) κατα-συκοφαντώ ρ.	κατα-συντρίβω ρ. κατα-σφάζω ρ.	κατ-σώτευση (η) κατ-σσωτεύω ρ.	κατα-ταλαιπωρώ ρ. κατα-ταράζω ρ.
κατα- επιτατικό κατα-τεμαχίζω ρ. κατα-τεμαχισμός (ο) κατα-τρομάζω ρ.	κατα-τρομοκράτηση (η) κατα-τρομοκρατώ ρ. κατα-τρυπώ ρ.	κατα-τυραννώ ρ. κατα-υποχρεώνω ρ. κατα-φοβίζω ρ.	κατα-χαίρομαι ρ. κατα-χαρούμενος, -η, -ο κατα-χειροκροτώ ρ.	κατά-χλωμος, -η, -ο
κατα- επιτατικό κατά-χρεωμένος, -η, -ο κατα-χρεώνω ρ.	κατά-χρυσος, -η, -ο κατ-ενθουσιάζω ρ.	κατ-εξευτελίζω ρ. κατ-εξουσιάζω ρ.	κατ-ερείπωνω ρ. κατ-ερείπωση (η)	κάτ-ωχρος, -η, -ο

Όπως ήδη θα έχετε παρατηρήσει στη φωτ. 1, τα λήμματα αυτά δεν συνοδεύονται καθόλου από κλιτικές πληροφορίες, ενώ η ίδια ακριβώς τακτική εφαρμόζεται και στο Λ.Σ.Γ. (του ιδίου).

Συμφωνείτε ότι τα ουσιαστικά και τα επίθετα κλίνονται κανονικά, σύμφωνα με τις οδηγίες της αποδεκτής μας Γραμματικής και ότι τα ρήματα κλίνονται σύμφωνα με την κλίση των αντίστοιχων ρημάτων χωρίς το επιτατικό πρόθημα (κατ- ή κατα- ή κατά-) και ακολουθούν επακριβώς την κλίση τους σε ενεργητική και παθητική φωνή; Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό οι κλιτικοί τύποι που προκύπτουν από την πλήρη κλίση των ουσιαστικών, των επιθέτων και των ρημάτων σε όλα τα πρόσωπα όλων των εγκλίσεων του ενεστωτικού και του αοριστικού θέματος της ενεργητικής και της παθητικής φωνής;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 49

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. ληματογραφούνται τα ρ. τρώω κ. τρώγω, αποτρώω κ. αποτρώγω, πατραρώω κ. πατραρώγω. Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στη φωτ. 1.

ἀποτρῶ(γ)ῶ ρ. αμετβ. [αρχ.] {ἀπόφαγα} ἀποτελείωνω το φαγητό μου.

παράτρῶω κ. **παράτρῶγῶ** ρ. αμετβ. {πάράφαγα κ. παράεφαγα} τρώω περισσότερο από το κανονικό, υπερβολικά ΣΥΝ. ντερλικώνω.
ΣΧΟΛΙΟ λ. παρευρίσκομαι.

τρώω κ. **τρώγῶ** ρ. αμετβ. κ. μετβ. {τρως, τρώ-ει, -με, -τε, -ν(ε) | έφαγα (να/θα φάω, φας..., προστ. φάε). φαγῶ-θηκα. -μένος} ♦ (αμετβ.) **1.** μα-
σῶ και καταπίνω στερεά ή ημιστερεά τροφή· καταναλώνω τρόφιμα:

Το Τμήμα Λεξικού, που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, λαμβάνοντας υπόψη ότι υφίσταται διτυπία (με το -γ- και χωρίς το -γ-) έχει συμπεριλάβει σ' αυτήν διπλούς κλιτικούς τύπους για όλα τα πρόσωπα του ενεστώτα των τριών αυτών ρημάτων. Συμφωνείτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 50

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. λημματογραφούνται τα ρ. συντρώγῶ και ψωμοτρώγῶ. Στο Λ.Κ.Ν. λημματογραφείται το ρ. συντρώγῶ. Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στη φωτ. 1.

συντρώγῶ ρ. μετβ. [μεσν.] {συνέφαγα} παρακάθομαι σε γεύμα μαζί με άλλον ή άλλους: συνέφαγε τις προάλλες με τον υπουργό και τον εννημέρωσε.

ψωμοτρώγῶ ρ. μετβ. {ψωμόφαγα} (λαϊκ.) **1.** τρώω το ψωμί κάποιου άλλου. ζω σε βάρος του **2.** εκμεταλλεύομαι την ανάγκη κάποιου για χρήματα και αγοράζω αυτό που πουλά σε εξευτελιστική τιμή.

συντρώγῶ [sintrógo] Ρ αόρ. συνέφαγα, απαρέμφ. συμφάγει : (για επίσημο γεύμα ή δείπνο ή για επίσημα πρόσωπα) τρώω μαζί με κπ. άλλον: Ο πρωθυπουργός συνέφαγε με τον Ιταλό υπουργό των εξωτερικών.

[λόγ. < ελνστ. συντρώγω]

Το Τμήμα Λεξικού, που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, θεωρεί ότι δεν υφίσταται διτυπία, δηλαδή δεν υφίστανται καν τα ρ. συντρώω και ψωμοτρώω. Συμφωνείτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 51

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. λημματογραφούνται τα ρ. κλαίω κ. (σπάν.) κλαίγω, φυλάσσω κ. φυλά(γ)ω κ. φυλώ, λέγω κ. (καθημ.) λέω. Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στη φωτ. 1.

κλαίω κ. (σπάν.) **κλαίγω** ρ. αμείβ. κ. μετβ. {κλαίς... | έκλαψα, κλαύτηκα, κλαμένος} ♦ (αμετβ.) **1.** χύνω δάκρυα (από λύπη, φόβο, πόνο, χαρά κ.λπ.): ~ με λυγμούς / αναφιλητά || κλαίει για την αδελφή του

φυλάσσω κ. **φυλά(γ)ώ** κ. **φυλώ** ρ. μετβ. κ. αμετβ. {κ. -άς... | φύλαξα, -χθηκα (καθημ. -χτηκα), -γμένος} ♦ (μετβ.) **1.** παρέχω προστασία, προσέχω, φρουρώ: οι στρατιώτες φυλάσσουν τα σύνορα τής πατρί-

λέγω κ. (καθημ.) **λέω** ρ. μετβ. κ. αμετβ. {κ. λε-ς, -ει, -με, -τε, -ν/-νε· είπα, λέχθηκα κ. ειπώθηκα (λόγ. ελέχθην, -ης, -η..., μτχ. λειχθείς, -είσα, -έν), ειπωμένος} **1.** εκφράζω (κάτι) με τον προφορικό λόγο, εκφέρω

Το Τμήμα Λεξικού, που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, έχει συμπεριλάβει σ' αυτήν όλους τους κλιτικούς τύπους με το -γ- όλων των ως άνω ρημάτων. Συμφωνείτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 52

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. λημματογραφείται το γράμμα ν με διπλή ορθογραφία (νυ κ. νι), καθώς και το επίθετο νιοστός, -ή, -ό. Όλα μαζί μπορείτε να τα δείτε στη φωτ. 1.

ΝΥ κ. **ΝΙ** (τό) Ν. ν {άκλ.} το δέκατο τρίτο γράμμα τού ελληνικού αλφαβήτου· ΦΡ. **με το νυ και με το σίγμα** με κάθε λεπτομέρεια, διεξοδικά, χωρίς να παραλείψω τίποτε: πήγε και του είπε όλα όσα συζήτησαν ~ (βλ. κ. λ. αριθμός).
|ΕΤΥΜ. < αρχ. νϋ, πβ. σημειτ. nūn «ψάρι»|.

νιοστός, -ή, -ό (καθημ.) **πολλοστός**: γιά κάτι που λέγεται, γίνεται πολλές φορές, σε ΦΡ. όπως: στο λέω για ~ φορά (όπου δηλώνεται και η ενόχληση τού ομιλούντος) || είναι η ~ φορά που το κάνεις.
|ΕΤΥΜ. Από τον αριθμό ν στα μαθηματικά, όπου δηλώνει αυτόν που αναφέρεται στη νιοστή τάξη, πβ. γαλλ. ennième. Ίσως ανάγεται στο αρχικό γράμμα τού λατ. numerus «αριθμός», δηλώνοντας οποιονδήποτε αριθμό|.

Παρατηρούμε ότι ετυμολογικά το επίθετο νιοστός προκύπτει από τον αριθμό ν στα μαθηματικά. Συμφωνείτε ότι το επίθετο νιοστός αποτελεί παράγωγο του γράμματος ν

(νυ κ. νι); Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό οι κλιτικοί τύποι που προκύπτουν από την πλήρη κλίση του επιθέτου νυοστός, -ή, -ό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 53

Σας παρακαλούμε να διαβάσετε προσεκτικά τη γνωμοδότηση του Τ.Ε.Γ. με αρ. πρωτ. 168 / 25.05.2020 (<http://greekscrabble.gr/wp-content/uploads/2019/01/ΠΡΟΤΟΚΟΛΟ168-25ΜΑΙΟΥ20.pdf>). Όπως θα παρατηρήσετε, ενώ στην εισήγηση του ερωτήματος γίνεται τρεις φορές αναφορά στην περίπτωση θάβω, θάπτω, θάφτω, εντούτοις στον πίνακα που ακολουθεί παρακάτω ξεχάστηκε εκ παραδρομής να τεθούν προς έγκριση οι κλιτικοί αυτοί τύποι.

Στο Λ.Ν.Ε.Γ., δίπλα στο ρ. θάβω δίδονται και τα ρ. θάπτω και θάφτω. Ακολουθούν εντός παρενθέσεως ο αόριστος της ενεργητικής φωνής έθαψα, ο αόριστος της παθητικής φωνής θάφτηκα, ο λόγιος αόριστος της παθητικής φωνής ετάφην, -ης, -η κλπ., η λόγια μετοχή ταφείς, -είσαι, -έν και η μετοχή του παθητικού παρακειμένου της δημοτικής θαμμένος. Συμβουλευτήκαμε και το μη αποδεκτό lexigram. Όλα μαζί μπορείτε να τα δείτε στη φωτ. 1.

θάβω κ. (λόγ.) **θάπτω** κ. (λαϊκ.) **θάφτω** ρ. μετβ. {έθαψα, θάφτηκα (λόγ. ετάφην, -ης, -η.... μτχ. ταφείς. -είσαι, -έν), θαμμένος} **1. τοποθετώ (νεκρό) σε τάφο και τον σκεπάζω με χώμα: τον έθαψαν στον οικογε-**

Λέξη: θάπτω (Κλιτικό Νέας)

Δείτε και: [Κλίση Αρχαίας LSJ](#) [Συνώνυμα - Σημασία](#) [Γνωμικά κ.ά.](#) [Ομόρριζα](#) [Λεξικά Δημοτικού](#) [Βικιπ.](#)

Ετυμολογία: **θάπτω** < αρχ. < ΙΕ dhmmbh-

λήμμα μέρος φωνή χρόνος έγκλιση αριθμός πρόσωπο

θάβω ρήμα ενεργητική ενεστώτας οριστική ενικός πρώτο υποτακτική

Ενεργητική	↑	θάβομαι / θάπτομαι / θάφτομαι
Παθητική	↓	θάβεσαι / θάπτεσαι / θάφτεσαι
Οριστική	↑	θάβεται / θάπτεται / θάφτεται
ενεστώτας		
παρατατικός		θαβόμαστε / θαπτόμαστε / θαφτόμαστε θαπτόμεθα (λόγ.)
αόριστος		θάβεστε / θάπτεστε / θάφτεστε θάπτεσθε (λόγ.)
αόριστος β		θαβόσαστε / θαφτόσαστε (προφ.)
παρακείμενος		
παρακείμενος		θάβονται / θάπτονται / θάφτονται

Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό οι κλιτικοί τύποι του ενεστώτα (οριστική και προστακτική) και του παρατατικού της παθητικής φωνής των ρ. θάπτω και θάφτω, ήτοι θάπτομαι, θάπτου, θαπτόμουν, θάφτομαι, θάφτου, θαφτόμουν κλπ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 54

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. ληματογραφείται το γράμμα χ με διπλή ορθογραφία (χει κ. χι). Στο ίδιο λεξικό περιλαμβάνονται και τα λήμματα χιάζω, χιασμός, χιαστί και χιαστός. Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στη φωτ. 1.

ΧΕΙ κ. **ΧΙ** (το) {άκλ.} Χ. χ' το εικοστό δεύτερο γράμμα τού ελληνικού αλφαβήτου (βλ. κ. λ. αριθμός).

[ΕΤΥΜ. < αρχ. χεῖ / χῖ, κατ' αναλογία προς το πεῖ / πῖ (βλ. λ.), αλλά με δασύ σύμφωνο].

ΧΙ (το) → χει

χιάζω ρ. μετβ. {χιάσ-α, -τηκα, -μένος} **1.** χαράζω σε (κάτι) γραμμές που σχηματίζουν «Χ» **2.** χωρίζω (κάτι) σε σχήμα Χ **3.** βάζω (ένα πράγμα) πάνω σε (άλλο), με τρόπο ώστε να σχηματίζουν Χ.

[ΕΤΥΜ. μετγ. < αρχ. χῖ / χεῖ].

χιασμός (ο) [μετγ.] το χιαστό σχήμα.

χιαστί επίρρ. (λόγ.) σε σχήμα Χ: τοποθετήστε τις λωρίδες ~ || τοποθέτησαν τα όπλα ~ ΣΥΝ. σταυροειδώς, σταυρωτά. ● ΣΧΟΛΙΟ λ. -ί.

[ΕΤΥΜ. μετγ. < χιάζω + επιρρ. κατάλ. -ί, πβ. κ. ἱππαστ-ί].

χιαστός, -ή, -ό [μετγ.] **1.** αυτός που σχηματίζει Χ. τού οποίου τα μέλη διασταυρώνονται ΣΥΝ. σταυροειδής, σταυρωτός **2.** ΓΛΩΣΣ. **χιαστό σχήμα** το ρητορικό σχήμα κατά το οποίο δύο προτάσεις παρουσιάζουν την ίδια συντακτική και σημασιολογική δομή, αλλά οι όροι της μιας πρότασης είναι σε αντίστροφη θέση από αυτούς της άλλης. π.χ.: *οι γονεῖς χαίρονται τα παιδιά και τα παιδιά τους γονεῖς* || «*η Γκιώνα λέει τῆς Λιάκουρας κι η Λιάκουρα τῆς Γκιώνας*» (δημοτ. τραγ.) || «*μέρα και νύχτα περπατεί, νύχτα και μέρα λέει*» (δημοτ. τραγ.) ΣΥΝ. χιασμός.

Παρατηρώντας τη φωτ. 1, βλέπουμε ότι μέσα στις αγκύλες της ετυμολογίας του ρ. χιάζω, εξηγείται ότι αυτό ανάγεται στο γράμμα χι / χει και στο σχήμα Χ. Συμφωνείτε ότι τα τέσσερα ως άνω λήμματα αποτελούν παράγωγα του γράμματος χι; Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό οι κλιτικοί τύποι που προκύπτουν από την πλήρη κλίση του ρήματος χειάζω, του ουσιαστικού χειασμός, του επιρρήματος χειαστί και του επιθέτου χειαστός, -ή, -ό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 55

Μελετώντας ενδελεχώς όλα τα αποδεκτά μας βοηθήματα (λεξικά και γραμματικές), δεν κατέστη δυνατό να εντοπίσουμε κάποιον κανόνα που να ρυθμίζει το πότε ακριβώς μπορεί ή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί το τελικό -ν στην αιτιατική των αρσενικών και

των θηλυκών αντωνυμιών. Δεδομένης λοιπόν της απουσίας κανόνα, το Τμήμα Λεξικού, που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων 2 – 15 γραμμάτων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, έχει συμπεριλάβει σ' αυτήν μόνο τους τύπους που τεκμαίρονται ξεκάθαρα μέσα από τα αποδεκτά μας βοηθήματα.

55 A1 Πρόκειται για τους αποδεκτούς τύπους: ΑΥΤΟΝ κ. ΑΥΤΗΝ (δίδονται σε όλα τα βοηθήματα, λεξικά και γραμματικές), ΔΙΚΗΝ (δεν βρέθηκε με τόνο στη λήγουσα, αλλά παίζει ως ουσιαστικό: δίκην), ΕΑΥΤΟΝ κ. ΕΑΥΤΗΝ (καθ' εαυτόν, καθ' εαυτήν, καθ' εαυτό), ΜΟΝΟΝ (δεν βρέθηκε με τόνο στη λήγουσα, αλλά παίζει η φράση «ει μη μόνον»), ΟΣΟΝ (όσον αφορά), ΠΟΙΟΝ (παίζει ως ουσιαστικό: το ποιόν), ΙΔΙΟΝ (παίζει ως ουσιαστικό), ΙΔΙΑΝ (δεν βρέθηκε με τόνο στην προπαραλήγουσα, αλλά παίζει η φράση «κατ' ιδίαν»), ΟΙΑΝ (γνωμοδότηση Τ.Ε.Γ., ερώτημα Νο 13), ΟΙΟΝ (παίζει ως ονομαστική ενικού του ουδετέρου), ΤΟΥΤΟΝ (Γραμματική Τριαντ. 1996, § 184), ΚΑΜΙΑΝ κ. ΚΑΜΜΙΑΝ (Γραμματική Τριαντ. 1996, § 159), επίσης τα ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ, ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ, ΕΤΕΡΟΝ, ΕΚΑΤΕΡΟΝ κ. ΟΠΟΣΟΝ (όλα στον Μπαμπινιώτη), καθώς επίσης και τα ΕΚΕΙΝΟΝ, ΤΕΤΟΙΟΝ, ΤΟΣΟΝ, ΤΟΣΗΝ, ΟΠΟΙΟΝ, ΠΟΣΟΝ, ΕΝΑΝ, ΜΙΑΝ, ΚΑΝΕΝΑΝ, ΚΑΘΕΝΑΝ, ΚΑΠΟΙΟΝ, ΑΛΛΟΝ, ΠΑΣΑΝ κ. ΚΕΙΝΟΝ (όλα στον Τριανταφυλλίδη).

55 A2 Αντιθέτως, δεν συμπεριλαμβάνονται στην ψηφιακή βάση αποδεκτών τύπων (διότι δεν βρέθηκαν πουθενά, ούτε σε λεξικά, ούτε σε γραμματικές) οι ακόλουθοι κλιτικοί τύποι: ΔΙΚΟΝ, ΜΟΝΗΝ, ΤΟΥΤΗΝ, ΕΤΟΥΤΗΝ, ΕΚΕΙΝΗΝ, ΚΕΙΝΗΝ, ΤΕΤΟΙΑΝ, ΟΠΟΙΑΝ, ΟΣΗΝ, ΠΟΣΗΝ, ΠΟΙΑΝ, ΚΑΠΟΙΑΝ, ΚΑΘΕΜΙΑΝ, ΚΑΜΠΟΣΟΝ, ΚΑΜΠΟΣΗΝ, ΑΛΛΗΝ, ΜΟΝΑΧΟΝ, ΜΟΝΑΧΗΝ, ΟΠΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ, ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ, ΟΣΗΝΔΗΠΟΤΕ, ΟΥΔΕΝΑΝ, ΟΥΔΕΜΙΑΝ, ΜΗΔΕΝΑΝ, ΜΗΔΕΜΙΑΝ, ΕΚΑΤΕΡΑΝ, ΕΤΕΡΑΝ, ΟΠΟΣΗΝ, ΤΟΣΗΝΔΑ. Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο κλιτικός τύπος ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ τεκμαίρεται μόνο μέσα στο «Λεξικό για το σχολείο και το γραφείο» του Γ.Μπαμπινιώτη, το οποίο θα τεθεί σε ισχύ από το Μάιο του 2021.

55 Β Και πάμε τώρα να δούμε και κάποιους κλιτικούς τύπους, για τους οποίους το «Τμήμα Λεξικού» έχει κάποιες αμφιβολίες. Πρόκειται για τα ΕΤΟΥΤΟΝ, ΤΟΣΟΝΔΑ, ΟΣΟΝΔΗΠΟΤΕ. Στη γραμματική βρέθηκε μεν ο τύπος ΤΟΥΤΟΝ, όχι όμως και το ΕΤΟΥΤΟΝ. Δεν βρέθηκαν οι τύποι ΤΟΣΟΝΔΑ, ΟΣΟΝΔΗΠΟΤΕ για τους οποίους τα μέλη του Τ.Λ. προβληματίζονται, λόγω του ότι το γράμμα -N- δεν έχει θέση τελικού -ν. Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο κλιτικός τύπος ΟΣΟΝΔΗΠΟΤΕ τεκμαίρεται μόνο μέσα στο «Λεξικό για το σχολείο και το γραφείο» του Γ.Μπαμπινιώτη, το οποίο θα τεθεί σε ισχύ από το Μάιο του 2021.

Σας παρακαλούμε να ψάξετε κι εσείς προσεχτικά στα αποδεκτά μας βοηθήματα, ήτοι:

α) το Λεξικό Τριανταφυλλίδη (εδώ: https://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/index.html),

β) το Λεξικό Μπαμπινιώτη (εδώ: http://5dim-tavrou.att.sch.gr/lexiko_bambinioti.pdf),

γ) τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη 2002 (εδώ: http://greekscrabble.gr/wp-content/uploads/2017/10/triantafyllidi_gramm_.pdf),

δ) τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη 1996 (εδώ: <http://greekscrabble.gr/wp-content/uploads/2018/11/gr-tri-1996-a-part.pdf>),

ε) τη Γραμματική Οικονόμου (εδώ: <http://greekscrabble.gr/wp-content/uploads/2017/10/grammatiki-oikonomou.pdf>)

και στη συνέχεια να απαντήσετε στα δύο παρακάτω ερωτήματα (δίδεται η δυνατότητα πολλαπλών απαντήσεων):

55 A: Συμφωνείτε ότι ορθώς θεωρούνται αποδεκτά και ορθώς θεωρούνται μη αποδεκτά όσα αντιστοίχως περιγράφονται στις δύο ανωτέρω παραγράφους με αρ. 55 A1 και 55 A2; Επιλέξτε εδώ μία μόνο από τις δύο απαντήσεις με το πρόσημο 55 A (55 A Συμφωνώ με τις παραγράφους 55 A1 και 55 A2 - 55 A Διαφωνώ με τις παραγράφους 55 A1 και 55 A2).

55 B: Παρακαλούμε να επιλέξετε (πατώντας επάνω στις αντίστοιχες απαντήσεις) όσους από τους κλιτικούς τύπους ΕΤΟΥΤΟΝ, ΤΟΣΟΝΔΑ, ΟΣΟΝΔΗΠΟΤΕ θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό. Ειδιάλλως, εάν θεωρείτε ότι κανείς από τους τρεις αυτούς τύπους δεν πρέπει να είναι αποδεκτός, παρακαλούμε να επιλέξετε την απάντηση «55 B Κανείς από τους τρεις τύπους να μην είναι αποδεκτός».

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: 55 A: Συμφωνούμε με τις παραγράφους 55 A1 και 55 A2
ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: 55 B: Να είναι αποδεκτό μόνον το ΟΣΟΝΔΗΠΟΤΕ

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 56

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. (Β' έκδοση) λημματογραφούνται 25 σύνθετα λήμματα (22 τριγενή επίθετα ή τριγενείς μετοχές, 2 ρήματα στην ενεργητική φωνή και 1 επίρρημα) με α' συνθετικό το παραγωγικό σύμφυμα μισο-. Κατά τη σύνταξη του λημματολογίου, ο λεξικογράφος έκρινε σκόπιμο τα λήμματα αυτά να μην τα εντάξει στο σώμα, αλλά να τα τοποθετήσει στο υποσέλιδο της σελ. 1109 (πιθανόν για λόγους οικονομίας χάρτου...). Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στη φωτ. 1.

μισο-¹ α' συνθετικό

μισο-άδειος, -α, -ο

μισό-βραστος, -η, -ο

μισο-γεμάτος, -η, -ο

μισο-γινωμένος, -η, -ο

μισο-γκρεμισμένος, -η, -ο

μισό-γυμνος, -η, -ο

μισο-ερειπωμένος, -η, -ο

μισο-καμένος, -η, -ο

μισό-κλειστος, -η, -ο

μισο-κοιμισμένος, -η, -ο

μισο-κρυμμένος, -η, -ο

μισο-λιπόθυμος, -η, -ο

μισο-μεθυσμένος, -η, -ο

μισο-πάλαβος, -η, -ο

μισο-ποτισμένος, -η, -ο

μισο-σβήνω ρ.

μισο-σβησμένος, -η, -ο

μισό-σβηστος, -η, -ο

μισο-σκότεινος, -η, -ο

μισο-τελειωμένος, -η, -ο

μισο-τελειώνω ρ.

μισό-τρελος, -η, -ο

μισο-φωτισμένος, -η, -ο

μισο-χαρούμενα επίρρ.

μισο-ψημένος, -η, -ο

Όπως ήδη θα έχετε παρατηρήσει στη φωτ. 1, τα λήμματα αυτά δεν συνοδεύονται καθόλου από κλιτικές πληροφορίες, ενώ η ίδια ακριβώς τακτική εφαρμόζεται και στο Λ.Σ.Γ. (του ιδίου).

Παρακαλούμε να απαντήσετε στα δύο παρακάτω ερωτήματα (δίδεται η δυνατότητα πολλαπλών απαντήσεων):

56 Α Συμφωνείτε ότι τα επίθετα και οι μετοχές κλίνονται κανονικά, σύμφωνα με τις οδηγίες της αποδεκτής μας Γραμματικής; Συμφωνείτε ότι τα ρήματα μισοσβήνω και μισοτελειώνω κλίνονται σύμφωνα με την κλίση των αντίστοιχων ρημάτων χωρίς το επιτατικό πρόθημα (μισο-) και ακολουθούν επακριβώς την κλίση τους σε ενεργητική και παθητική φωνή; Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό οι κλιτικοί τύποι που προκύπτουν από την πλήρη κλίση των επιθέτων, των μετοχών και των ρημάτων σε όλα τα πρόσωπα όλων των εγκλίσεων του ενεστωτικού και του αοριστικού θέματος της ενεργητικής και της παθητικής φωνής;

56 Β Ο αόριστος του μισοσβήνω είναι μισόσβησα ή μισοέσβησα ή και τα δύο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: 56 Α: Ναι, συμφωνούμε

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: 56 Β: Μισοέσβησα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 57

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. (Μπαμπ.) λημματογραφούνται – μεταξύ άλλων – τα ρ. θρασομανώ (κ. -άω) και ξυλοκοπώ (κ. -άω). Ο συντάκτης του λημματολογίου μας δίνει επιπροσθέτως εντός παρενθέσεως και τους τύπους του β' εν. προσ. θρασομανείς και ξυλοκοπείς (φωτ. 1).

θρασομανῶ (κ. -άω) ρ. αμετβ. {θρασομανεῖς...· μόνο σε ενεστ. κ. πα-
ρατ.} **1.** (για φυτά) αναπτύσσομαι γρήγορα. βγάζω πυκνά φύλλα και
κλαδιά ΣΥΝ. θρασεύω. φουντώνω, θεριεύω **2.** (μτφ.) εξαπλώνομαι γρή-
γορα και εντυπωσιακά: «...φυσικά η επιδημία των ναρκωτικών θρα-
σομανάει από καιρό και είναι γνωστή στους πάντες έμμεσα ή άμε-
σα» (Μ. Πλωρίτης) **3.** ενεργώ και συμπεριφέρομαι με θράσος.
[ΕΤΥΜ. < θράσος + -μανῶ < -μανής < μαίνομαι].

ξυλοκοπῶ (κ. -άω) ρ. μέτβ. {μτγν.} {ξυλοκοπεῖς... | ξυλοκόπ-ησα. -ού-
μαι κ. -ιέμαι. -ήθηκα. -ημένος} δέρνω (κάποιον) με δύναμη ΣΥΝ. ξυλο-
φορτώνω. μαυρίζω στο ξύλο. — **ξυλοκόπημα** (το) [1811].

Με τον τρόπο αυτόν, ο αναγνώστης συμπεραίνει ότι στα δύο αυτά ρήματα υφίστανται
και οι δύο συζυγίες. Ακριβώς έτσι λημματογραφούνται τα ρ. αυτά και στο Λ.Σ.Γ. (του
ιδίου).

Συμφωνείτε ότι στα δύο αυτά ρήματα υφίστανται και οι δύο συζυγίες; Θεωρείτε ορθό,
σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι
αποδεκτοί σ' αυτό οι κλιτικοί τύποι που προκύπτουν από την πλήρη κλίση των ρ. αυτών
σε αμφότερες τις συζυγίες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 58

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. (Μπαμπ.) λημματογραφούνται – μεταξύ άλλων – τα ουσ. «σοφία»,
«τρικέρης» κ. «ματογυάλια». Δυστυχώς ο συντάκτης του λημματολογίου, προφανώς εκ
παραδρομής, υπέπεσε σε τρία οφθαλμοφανή λάθη. Στο ουσ. «σοφία» γράφει «χωρίς
πληθυντικό», ενώ κάτω κάτω δίδεται ως παράδειγμα η φράση «άρχισε τις σοφίες του
πάλι!». Στο ουσ. «τρικέρης», ενώ δίδεται η ονομαστική πληθυντικού «τρικέρηδες»,
ακολουθεί και πάλι η επισήμανση «χωρίς πληθυντικό». Στο ουσ. «ματογυάλια» (τα),
ενώ το λήμμα έχει ήδη συνταχθεί στον πληθυντικό, ακολουθεί ξανά η ίδια επισήμανση
«χωρίς πληθυντικό». Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα παρατηρήσετε στην παρακάτω
φωτ. 1.

σοφία (η) {χωρ. πληθ.} **1.** η βαθιά πνευματικότητα και η ικανότητα κάποιου να κάνει βαθιές αναλύσεις στα γεγονότα, να συσχετίζει στοιχεία, να κατανοεί την πραγματικότητα και να αξιοποιεί την πείρα και τις γνώσεις του παράγοντας λογικές, ωφέλιμες κρίσεις και δίνοντας σωστές και δίκαιες συμβουλές: Φρ. **σρχή σοφίας φόβος Κυρίου** (Π.Δ. Παροιμ. 1, 7) για να δηλωθεί ότι ο άνθρωπος πρέπει να συναισθάνεται πως η σοφία του είναι πεπερασμένη έναντι της σοφίας του Θεού **2.** το σύνολο των γνώσεων και των πνευματικών κατακτήσεων, όπως αποτυπώθηκαν σε κείμενα, έργα τέχνης κ.λπ. ή παραδόθηκαν προφορικά: η ~ των λαών || η ~ των αρχαίων σε ένα πολύτιμο έργο || λαϊκή ~ (όπως αποτυπώνεται σε παροιμίες και φράσεις με διδακτικό χαρακτήρα) **3.** η γνώση και η σωστή κρίση: ένα πολύτιμο έργο, φτειαγμένο με ~ και μόχθο **4.** (α) η τέλεια γνώση και δίκαιη κρίση ως ιδιότητα του Θεού: η του Θεού αγία ~ (β) **Σοφία Σολομώντος** απόκρυφο βιβλίο που περιέχεται στην ελληνική μετάφραση της Π.Δ. από τους Εβδομήκοντα **5.** (ειρων.) λόγος ή σχόλιο που στερείται ουσίας, που δίνει την εντύπωση του σπουδαίου, αλλά στην πραγματικότητα είναι χωρίς βάθος και αξία: σιγά τη ~ που σου είπε! || άρχισε τις ~ του πάλι!
[ΕΤΥΜ. αρχ. < σοφός (βλ.λ.)].

τρικέρης (ο) {τρικέρηδες} {χωρ. πληθ.} (λαϊκ.) ο Διάβολος.
[ΕΤΥΜ. < μεσν. επίθ. τρίκερως (κατά τα αρσ. σε -ης) < τρι- + -κερως < κέρως].

ματογυαλία (τα) {χωρ. πληθ.} ζεύγος φακών που προσαρμόζονται μπροστά στα μάτια όσων έχουν προβλήματα όρασης ή θέλουν να προστατευθούν από τον ήλιο ΣΥΝ. γυαλιά, διόπτρες.
[ΕΤΥΜ. Μεταφρ. δάνειο από αγγλ. *cycleglasses*].

Συμφωνείτε ότι πρόκειται για λάθη εκ παραδρομής; Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό οι κλιτικοί τύποι που προκύπτουν από την πλήρη κλίση των ουσιαστικών αυτών σε όλες τις πτώσεις του πληθυντικού αριθμού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 59

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. (Β' έκδοση) λημματογραφούνται 62 σύνθετα λήμματα (τριγενή επίθετα) με α' συνθετικό το παραγωγικό σύμφυμα φρεσκο-. Κατά τη σύνταξη του λημματολογίου, ο λεξικογράφος έκρινε σκόπιμο τα λήμματα αυτά να μην τα εντάξει στο σώμα, αλλά να τα τοποθετήσει στο υποσέλιδο της σελ. 1903 (πιθανόν για λόγους οικονομίας χάρτου...). Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στη φωτ. 1.

φρεσκο- α' συνθετικό

φρεσκο-αλεσμένος, -η, -ο
φρεσκο-αλωνισμένος, -η, -ο
φρεσκο-ανοιγμένος, -η, -ο
φρεσκο-ασβεστωμένος, -η, -ο
φρεσκο-ασπρισμένος, -η, -ο
φρεσκο-βαμμένος, -η, -ο
φρεσκο-βρασμένος, -η, -ο
φρεσκο-βρεγμένος, -η, -ο
φρεσκο-γραμμένος, -η, -ο
φρεσκο-γυαλισμένος, -η, -ο
φρεσκο-δουλεμένος, -η, -ο
φρεσκο-ζυμωμένος, -η, -ο
φρεσκο-θαμμένος, -η, -ο

φρεσκο-θερισμένος, -η, -ο
φρεσκο-καβουρδισμένος, -η, -ο
φρεσκο-καθαρισμένος, -η, -ο
φρεσκο-καλλιεργημένος, -η, -ο
φρεσκο-κολλημένος, -η, -ο
φρεσκο-κομμένος, -η, -ο
φρεσκο-κοπανισμένος, -η, -ο
φρεσκο-κουρεμένος, -η, -ο
φρεσκο-λουσμένος, -η, -ο
φρεσκο-μαγειρεμένος, -η, -ο
φρεσκο-μπογιατισμένος, -η, -ο
φρεσκο-ξυρισμένος, -η, -ο
φρεσκο-ξυσμένος, -η, -ο

φρεσκο-οργωμένος, -η, -ο
φρεσκο-παντρεμένος, -η, -ο
φρεσκο-πατημένος, -η, -ο
φρεσκο-πλεγμένος, -η, -ο
φρεσκο-πλυμένος, -η, -ο
φρεσκο-ποτισμένος, -η, -ο
φρεσκο-πουλημένος, -η, -ο
φρεσκο-ραμμένος, -η, -ο
φρεσκο-ρυθμισμένος, -η, -ο
φρεσκο-σερβιρισμένος, -η, -ο
φρεσκο-σιδερωμένος, -η, -ο
φρεσκο-σκαλισμένος, -η, -ο
φρεσκο-σκαμμένος, -η, -ο

φρεσκο-σοβαντισμένος, -η, -ο
φρεσκο-σπαρμένος, -η, -ο
φρεσκο-στειμμένος, -η, -ο
φρεσκο-στολιομένος, -η, -ο
φρεσκο-συγυρισμένος, -η, -ο
φρεσκο-ταϊσμένος, -η, -ο
φρεσκο-τηγανισμένος, -η, -ο
φρεσκο-τριμμένος, -η, -ο
φρεσκο-τρυγημένος, -η, -ο
φρεσκο-τυλιγμένος, -η, -ο
φρεσκο-τυπωμένος, -η, -ο
φρεσκο-υφασμένος, -η, -ο
φρεσκο-φαγωμένος, -η, -ο

φρεσκο-φορεμένος, -η, -ο
φρεσκο-φτειαγμένος, -η, -ο
φρεσκο-φυτεμένος, -η, -ο
φρεσκο-χαραγμένος, -η, -ο
φρεσκο-χιονισμένος, -η, -ο
φρεσκο-χτενισμένος, -η, -ο
φρεσκο-χτισμένος, -η, -ο
φρεσκο-χωρισμένος, -η, -ο
φρεσκο-ψημένος, -η, -ο
φρεσκο-ψωνισμένος, -η, -ο

Όπως ήδη θα έχετε παρατηρήσει στη φωτ. 1, τα επίθετα αυτά δεν συνοδεύονται καθόλου από κλιτικές πληροφορίες, ενώ η ίδια ακριβώς τακτική εφαρμόζεται και στο Λ.Σ.Γ. (του ιδίου).

Συμφωνείτε ότι τα επίθετα αυτά κλίνονται κανονικά, σύμφωνα με τις οδηγίες της αποδεκτής μας Γραμματικής; Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό οι κλιτικοί τύποι που προκύπτουν από την πλήρη κλίση των επιθέτων αυτών σε όλα τα γένη και σε όλα τα πρόσωπα ενικού και πληθυντικού αριθμού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 60

Στο Λ.Ν.Ε.Γ. λημματογραφείται και το λ. τριγλώχιν (ο/η). Παρουσιάζεται ως διγενές ουσιαστικό (αρσενικό και θηλυκό), ενώ εντός παρενθέσεως δίδεται και η γενική ενικού τριγλώχινος. Ακολουθεί στο ερμάνευμα το ενδολήμμα «τριγλώχιν βαλβίδα», όπου το λ. τριγλώχιν επέχει θέση επιθέτου (φωτ. 1).

τριγλώχιν (ο/η) {τριγλώχινος} αὐτός ποῦ ἔχει τρεῖς αιχμές. τρεῖς «μύ-
τες»· στην ΑΝΑΓ. **τριγλώχιν βαλβίδα** η βαλβίδα τοῦ κοιλποκοιλιακοῦ
στομίου τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς καρδιάς, ἡ ὁποία κατὰ τὴν καρδια-
κὴ συστολὴ ἐμποδίζει τὴν παλινδρόμηση τοῦ αἵματος ἀπὸ τὴ δεξιὰ
κοιλία στὸν δεξιὸ κόλπο.

[ΕΤΥΜ. ἀρχ. < τρι- + γλώχιν «αιχμή, μύτη» (βλ. κ. γλώσσα)].

Συμβουλευτήκαμε καὶ τὸ μὴ ἀποδεκτὸ lexigram, ὅπου παρουσιάζεται ὡς οὐδέτερο
ουσιαστικὸ (φωτ. 2 καὶ φωτ. 3), καθὼς καὶ τὴν ἀποδεκτὴ Γραμματικὴ Οἰκονόμου (φωτ.
4).

Λέξη: τριγλώχιν (Κλιτικὸ Νέας)

Δείτε καὶ: **Συνώνυμα - Σημασία - Ομόρρητα**

Ετυμολογία: **τρεῖς** < ἀρχ. τρεῖς

λήμμα	μέρος	γένος	αριθμός	πτώση
τριγλώχιν	ουσιαστικό	ουδέτερο	ενικός	ονομαστική αιτιατική κλητική
Γένος ουδέτερο			το	τριγλώχιν
			του	τριγλώχινος
			το	τριγλώχιν
			τριγλώχιν	
			τα	τριγλώχινια
			των	τριγλωχίνων
		τα	τριγλώχινια	
		τριγλώχινια		
		μέρος	γένος	
		ουσιαστικό	ουδέτερο	

Λέξη: τριγλώχιν (Κλιτικὸ Αρχαίας)

Δείτε καὶ: **LSJ**

Ετυμολογία:

λήμμα	μέρος	γένος	αριθμός	πτώση
τριγλώχιν	ουσιαστικό	αρσενικό	ενικός	ονομαστική
Γένος αρσενικό	ΜΤΦΡ., ΣΥΝΤΑΚΤ., ΑΣΚΗΣΕΙΣ			
	ὁ τριγλώχιν			
τοῦ τριγλώχινος				
τῷ τριγλώχινι				
τόν τριγλώχιναν				
(ᾧ) τριγλώχινι				
οἱ τριγλώχινες				
τῶν τριγλωχίνων				
τοῖς τριγλώχισι / τριγλώχισιν				
τούς τριγλώχιναν				
(ᾧ) τριγλώχινες				
μέρος				
γένος				
ουσιαστικό				
αρσενικό				

Παρατηρήσεις στα ενρινόληκτα και υγρόληκτα της γ' κλίσης

128. 1) Τα φωνήεντα *ι* και *α* εμπρός από το χαρακτήρα *ν* των ονομάτων σε *-ις* (γεν. *-ινος*) και *-αν* (γεν. *-ανος*) είναι μακρόχρονα: τῆς ἀκτῖν-ος, τῆς Σαλαμῖν-ος· τοῦ Τιτᾶν-ος, τοῦ πελεκᾶν-ος.

2) Τα ενρινόληκτα και υγρόληκτα της γ' κλίσης σχηματίζουν κανονικά την κλητ. του ενικού όμοια με την ονομαστική του ενικού: ἡ ἀκτίς – ὦ ἀκτίς· ὁ Τιτάν – ὦ Τιτάν· ὁ Ἕλλην – ὦ Ἕλλην· ὁ ἡγεμὼν – ὦ ἡγεμὼν· ὁ ποιμὴν – ὦ ποιμήν· ὁ ἰχώρ – ὦ ἰχώρ.

Αλλά τα βαρύτονα διπλόθεμα σε *-ων* (γεν. *-ονος*) και *-ωρ* (γεν. *-ορος*) σχηματίζουν την κλητ. του ενικού όμοια με το αδύνατο θέμα: ὁ γεῖτων – ὦ γεῖτον· ὁ δαίμων – ὦ δαῖμον· ὁ Ἰάσων – ὦ Ἰᾶσον· ὁ ῥήτωρ – ὦ ῥῆτορ (βλ. § 105).

Συμφωνείτε ότι η αιτιατική και η κλητική ενικού είναι τριγλώχιν, ότι η ονομαστική, η αιτιατική και η κλητική πληθυντικού είναι τριγλώχινες και ότι η γενική πληθυντικού είναι τριγλωχίνων; Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό οι δύο ανωτέρω κλιτικοί τύποι του πληθυντικού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι